

LOOP DISCOVER

— 2016

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

LOOP
DISCOVER

— **2016**

**Centre d'Art
Contemporani
La Sala**

**Joaquim Mir, 12
08800 Vilanova
i la Geltrú**

**3/03 –
30/04/2017**

Stijn Demeulenaere

Pol González Novell

Louis Henderson

Daniel Jacoby

David Krippendorff

Lauren Moffatt

Daniel Monroy Cuevas

Paloma Polo

Johanna Reich

Jani Ruscica

Igor Simic

**Premi
LOOP DISCOVER 2016**

Aquesta exposició acull les onze obres finalistes de la segona edició del Premi LOOP Discover, un premi dedicat als vídeos i films d'artistes internacionals. Entre els projectes presentats mitjançant una convocatòria oberta, un jurat especialitzat n'ha seleccionat deu finalistes. En aquesta selecció se suma l'obra més votada al canal en línia del projecte. El jurat de 2016 el componien David Armengol, Ferran Barenblit, Jaap Guldemon, Carolyn H. Drake i Carlos Durán, qui també ha triat l'obra guanyadora del Premi LOOP Discover 2016.

El Premi LOOP Discover és una iniciativa de LOOP Barcelona, patrocinat per Estrella Damm.
#loopDISCOVER

Stijn Demeulenaere

(Bèlgica, 1978)

Nothing's going to happen to us...

11'57", 2014

Nothing's going to happen to us... ("No ens passarà res") investiga com la nostra percepció d'un conflicte armat es relaciona amb la realitat viscuda. Per a la instal·lació, Stijn Demeulenaere va entrevistar persones que havien viscut en zones de conflicte i va parlar amb elles sobre els sons que sentien i les emocions que aquests sons els evocaven. A partir d'aquí, va partir d'una història i va demanar a dos dissenyadors de so especialitzats en el disseny de so per a pel·lícules d'acció que li diguessin com crearien el so per a aquesta escena en particular. En confrontar aquestes perspectives, *Nothing's going to happen to us...* vol investigar la terra de ningú entre les emocions imaginades, d'una banda, i els records reals, de l'altra. Entre una presentació artificial de perill i un record viscut sobre aquest. Les dues perspectives s'ofereixen a l'audiència al mateix temps usant un so envolupant. Cada veu té la seva pròpia espacialització mentre explica la seva història, per sobre, per sota i enfrontada contra altres. L'espectador ha de construir la seva pròpia història des de l'entrellaçament continu de

la informació que se li lliura. La instal·lació també es refereix a la pròpia història de Flandes utilitzant el so de les explosions de les bombes de la Primera Guerra Mundial —encara avui, al voltant de 3.000 bombes de la Primera i la Segona Guerra Mundial encara es troben en terra belga cada any. L'obra també utilitza el so de conflictes contemporanis a Líbia, l'Afganistan i l'Iraq. Els sons d'aquests camps de batalla no se senten directament, però modulen les veus de la gent que parla, per reforçar el marc caòtic dels records i les percepcions dels testimonis.

Pol González Novell

(Espanya, 1982)

Le quatrième mur

16'03", 2014

Le quatrième mur és una pel·lícula que s'articula a partir de l'enregistrament d'una entrevista al cineasta francès Olivier Giroud (el personatge d'Olivier Giroud, així com l'àudio de la seva entrevista, són elements de ficció). El director hi relata diferents fets al voltant de la pel·lícula en la qual està treballant. Des de la retallada d'una notícia d'un diari (que resulta ser la gènesi de la història), fins a referències al vestuari o a la posició de la càmera en una escena concreta. Partint d'aquest recorregut, Olivier Giroud fa una reflexió sobre els mecanismes de construcció del relat cinematogràfic a l'entorn de la pròxima pel·lícula que vol rodar. Un film que mai no arribaria a veure la llum. *Le quatrième mur* converteix Giroud en narrador a través de fragments d'aquesta entrevista per recrear l'escena central de la pel·lícula: "Un home troba una dona al peu d'un penya-segat; fascinat per la imatge de la dona, en fa una fotografia. Aquesta fotografia servirà a la policia per incriminar-lo de l'assassinat de la dona". La fascinació del personatge protagonista, així com

del mateix Giroud, per aquest moment que relata, deriva en una reflexió sobre els mecanismes de representació. L'obra situa Giroud tant en qualitat d'espectador com en qualitat de generador d'una representació i, finalment, en qualitat de personatge. De la barreja d'aquests tres nivells aconsegueix la idea d'una pel·lícula que només va existir en la seva imaginació i que ara comparteix amb l'espectador.

Louis Henderson

(Regne Unit, 1983)

All That is Solid

15'24", 2014

A mesura que el progrés tecnològic avança a Occident, un gran nombre d'ordinadors obsolets són rebutjats i reciclats. Empesos fora de la vista i enviats a la costa de l'Àfrica occidental, aquests equips es llancen en abocadors com el d'Agbogbloshie, a Accra, Ghana. Quan hi arriben, les deixalles electròniques són recuperades per joves que trenquen i cremen les carcasses de plàstic per tal d'extreure els metalls preciosos continguts en el seu interior. Finalment, els metalls es venen, fonen i reformen en nous objectes per ser venuts —es tracta d'un estrany sistema de reciclatge, una mena de mineria neocolonial inversa, de manera que l'africà cerca recursos minerals en els materials d'Europa. Mostrant aquests intensos processos, el vídeo posa en relleu la importància de dissipar el mite capitalista de la immaterialitat de les noves tecnologies per revelar el pes mineral amb què el núvol està connectat als seus orígens terrenals.

Daniel Jacoby

(Perú, 1985)

*Ahold of Get the Things To**

17'13", 2014

En un futur monòton, on els seus éssers ja han viscut totes les vides possibles, HI HA LA BALENA, HI HA LA TORTUGA, HI HA EL LLORO. Un rocòdrom serveix com a escenari futurístic per a dos nois i una noia que divaguen i alhora debaten diverses idees sobre el món distòpic en el qual semblen estar atrapats. Parlant en termes al·legòrics, eviten referir-se directament a la seva CONDICIÓN calamitosa. Només un d'ells és diferent i està alliberat de tal condició. Els seus enamoraments començaran a distorsionar els seus punts de vista. La ficció de la pel·lícula que discuteixen començarà a fondre's amb la seva pròpia realitat. En un món on les persones tenen vida infinita, certes coses són impossibles: HI HA LA NOVETAT, HI HA LA MENTIDA, HI HA LA MORT.

* Menció d'honor 2016

David Krippendorff

(Alemanya, 1967)

Nothing Escapes My Eyes

14'10", 2015

Nothing Escapes My Eyes ("Res no escapa als meus ulls") tracta sobre la transformació silenciosa d'un lloc i d'un ésser humà, ambdós sotmesos a la malenconia de l'adaptació. Inspirat pels textos d'Edward W. Said, els poemes de Mahmoud Darwish i l'òpera de Verdi *Aïda*, el film descriu de manera metafòrica temes d'actualitat sobre la identitat cultural, la pèrdua i les pressions per adaptar-se. La pel·lícula es refereix a l'esdeveniment històric següent relacionat amb aquesta òpera: *Aïda* s'estrenà al Caire el 1871 a l'òpera Khedivial. Cent anys més tard, l'edifici va ser completament destruït pel foc i substituït per un garatge de diversos pisos. No obstant això, el lloc encara avui s'anomena plaça de l'Òpera: Meidan El Opera. El film combina aquesta alteració urbana amb la dolorosa transformació d'una dona (l'actriu Hiam Abbass) en el procés de descamació d'una identitat i l'adopció d'una altra. Sense diàlegs, el film es basa en un fragment musical d'*Aïda* la lletra del qual expressa les dificultats de ser lleial al propi país i a la identitat

cultural. La transformació personal i urbana encara qüestions d'identitat, pèrdua i desorientació, com a resultat del colonialisme històric i la globalització contemporània.

Lauren Moffatt

(Alemanya, 1982)

Not eye

11'31", 2013

La càmera és un ull mecànic que utilitzem per estendre la nostra mirada subjectiva. Aquest dispositiu ens ensenya a veure a través dels ulls dels altres. Ens ensenya a veure'ns a nosaltres mateixos des de l'exterior, a veure'ns objectivament. De tant en tant, aquests dispositius semblen tenir més poder que els nostres propis ulls. Aquest projecte és un curtmetratge rodat originalment en 3D estereoscòpic i en blanc i negre, que explora la relació entre l'ull i la càmera. La seva producció en S3D natiu construeix una mena de *mise-en-abyme* de la mirada humana binocular, el qual dóna suport als temes centrals dels films.

Daniel Monroy Cuevas

(Mèxic, 1980)

New Frontier

12'10", 2015

Filmada en un autocinema abandonat a la històricament important vall de San Luis, a Colorado, la videoinstal·lació de Monroy Cuevas descriu una sèrie de cinc obstruccions en un paisatge canviant que una vegada va ser la frontera entre els Estats Units i Mèxic. Aquestes obstruccions es presenten en parelles: un objecte vell i un de nou, muntats en un trípode. La càmera de Monroy, en una atractiva coreografia, segueix cada objecte sincrònicament com si fos un satèl·lit, i apunta els paral·lelismes entre el romanticisme del cinema i la impossibilitat de fixar un quadre. Un marc de referència permanent: ja sigui una ficció a la pantalla o una frontera entre països.

Paloma Polo

(Espanya, 1983)

What is Thought in the Thought of People
18'13", 2015

L'hora de la serp descendeix sobre la terra mentre ressona la veu d'un home vell, evocant un record que serpenteja entre el que és mític i el que és real. Aquest és un relat on temporalitat i territori s'entrellacen: un fragment d'història oral local, però també un marcador significant de desassossec i malestar que s'endinsa en el present. La narració biogràfica procedeix dels voltants de Casiguran, a la província d'Aurora, Filipines, on pobles indígenes s'enfronten al desnonament de les terres comunals imposat pels plans d'establir un port franc a la zona. El país, un arxipèlag de més de 7.000 illes que deu el seu nom al monarca espanyol Felip II, encarna altres paradoxes més grans. Posseïdor d'un ric passat multicultural com a node històric de comerç, migració i colonització, afronta avui, a més, moltes contradiccions que són fruit de canvis de rumb en el seu accés a la condició de nació i del manteniment de llaços amb imperis globals. Aquests marcadors afloren en la realitat de la resistència i la lluita de base. Responent al caràcter al·legòric del conte, el recurs per part de

l'artista filipí Doloricon en les seves il·lustracions i iconografies polítiques s'emmarca en el que ell descriu com "ús de símbols propers a les masses i la seva representació com a forces decisives per al canvi social". La immersió de Polo en zones de conflicte es desplega com un compromís durador amb polítiques d'alliberament i emancipació.

Johanna Reich

(Alemanya, 1977)

Water on asphalt

1'25", 2014

L'artista està pintant amb aigua al carrer. A causa de l'angle específic de la càmera la pintura immaterial d'aigua es fa visible. Els reflexos apropen el cel llunyà i els arbres al seu "destructor" —l'asfalt. *Water on Asphalt* ("Aigua a l'asfalt") mostra l'ambigüitat entre el progrés digital i una naturalesa que desapareix. Es converteix en un *memento mori* —una memòria virtual que reflecteix el dilema ecològic imminent del nostre temps.

Jani Ruscica

(Finlàndia, 1978)

10 Minute Display of Unparalleled Grandeur

10'10", 2014

10 Minute Display of Unparalleled Grandeur

("Demostració de 10 minuts de grandesa incomparable") és un diàleg entre diferents mitjans d'expressió o *llenguatges*. Cada un d'aquests busca de transmetre l'experiència de la tridimensionalitat: el llenguatge descriu de manera rica els colors i les formes dels fenòmens naturals; la música imita els sons de la natura, i les imatges intenten, a través de l'estereoscòpia i la simulació 3D, proporcionar la imatge més tridimensional possible dels llocs representats.

Igor Simic

(Sèrbia, 1988)

*Melancholic drone**

6'53", 2015

Durant el seu últim matí a Belgrad, un dron militar reflexiona sobre la seva desaprofitada existència com a dron fora de combat, mentre vola en pilot automàtic cap a una parella que practica el sexe, una ruta que el seu anterior operari feia per espiar-los. El dron està aprenent la importància dels eufemismes en el llenguatge militar, i cada vegada més veu el seu operari humà com una màquina. El dron s'adona que és lliure.

* Guanyador del Premi LOOP Discover 2016

**Pròximes
itineràncies**

**15/05 – Centre d'Art
01/07/2017 Maristany
Sant Cugat
del Vallès**

**Setembre – Tinglado 2
Octubre 2017 Tarragona**

**2018 Sala Muncunill
Terrassa**

Premi LOOP Discover

Un projecte de LOOP Barcelona

Patrocinat per: Estrella Damm

Amb el suport de: Grundig

Directors de LOOP: Emilio Álvarez i Carlos Durán

Coordinació LOOP: Isa Casanellas

#loopDISCOVER

www.loop-barcelona.com/discover

Exposició itinerant

Organització: Generalitat de Catalunya

Departament de Cultura, Direcció General de Creació

i Empreses Culturals (DGCEC)

Amb la col·laboració de: Centre d'Art Contemporani La Sala

Coordinació general: Ester Martínez

Prensa i comunicació: Lourdes Domínguez i Loli Jiménez

Coordinació i disseny expositiu: Pedro Torres

Muntatge: Fitichely, Serveis Culturals

Disseny: Artechido

Visites comentades: Alexandra Laudo

Imatge de coberta: Igor Simic, *Melancholic drone*

Imatge de contracoberta: Ignacio Molteni

©d'aquesta edició: Departament de Cultura

©de les imatges: els autors

Dipòsit legal: B 13176-2016

Organitzen:

 Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

 AJUNTAMENT DE
Vilanova i la Geltrú

LOSOLA
centre d'art contemporani

Un projecte de:

Patrocina:

Amb el suport de:

FOR A GOOD REASON
GRUNDIG

